

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ

2019. május 12.

TISZTELT SZÜLŐK!

2020. szeptemberében Budapesten rendezik meg a **Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust**. E világméretű rendezvény nyitószentmiséjére hívják az **elsőáldozásra** felkészült gyermekeket és szüleiket is. Így az Önök gyermekének is lehetősége van, hogy egy olyan életre szóló élmény legyen számára az elsőáldozás, ami nem sokaknak adatik meg. Erre az ünnepre bármennyi családtag elkísérheti a gyermeket, és a szervezők gondoskodnak arról, hogy a szülők a gyerekek közelében kapjanak helyet. Az elsőáldozók méretre készített fehér ruhát és emléklakettet kapnak. <https://www.iec2020.hu/hu/nyito-szentmise-elsoaldozassal> Mivel országsszerte meghirdetik ezt a lehetőséget, ezért 2019. május 20-ig előregisztrációra van szükség, hogy felmérjék a várható létszámot. Ehhez egyelőre a következő adatokra van szükség: Név, születési idő, szülő elérhetősége, magasság. Ha élni kívánnak ezzel a lehetőséggel, kérjük, hogy az adatok megadásával a hitoktatónak jelezzék részvételi szándékot.

KARITÁSZ FELHÍVÁS

2019-év családi tábori hétvégék Zánkán. A programlehetőségek ingyenesen. A hétvégék péntek 14ó-tól vasárnap 10 óráig tartanak, 2 éjszaka/ 3 nap. **Kérjük, hogy a visszajelzést Bartók Katalin részére**, e-mailben, a szenterzsabet@karitaszkozpont.hu címre. A tárgyhoz írjátok be, hogy **Családi tábori hétvége – Zánka**. Katolikus Karitásztornusok:

Hétvége	Dátum	Létszám
1.	2019. június 21-23.	140
2.	2019. június 28-30.	140
3.	2019. július 05-07.	100
4.	2019. július 12-14.	140
6.	2019. július 26-28.	140
8.	2019. augusztus 09-11.	140
9.	2019. augusztus 16-18.	140
10.	2019. augusztus 23-25.	140
Összesen		1080

A részvételhez szükséges feltételek, dokumentációk:

- A családban **legalább 1 gyermeknek kell 1-11. osztályos, érvényes tanulói jogviszonnal rendelkező diáknak lennie!**
- A **tanulói jogviszonyról igazolást** kell kérni az iskolától (KIR rendszerből letöltött is megfelel).
- Érvényes személyazonosításra alkalmas fényképes igazolvánnyal rendelkező gyermekek és kísérők vehetnek részt.
- **Ebben az évben családonként 1 nyilatkozatot (amely 8 oldal) kell kitölteni, aláírni, ehhez szükséges 9. oldalként szkennelni a tanulói jogviszony igazolást, és mind a 9 oldalt 1 fájl-ként küldeni, PDF formátumban.**
- A 18. életévét betöltött családtag már kísérőnek számít!
- Nem cselekvőképes gyermek 14 éves kor alatt!
- Korlátozottan cselekvőképes gyermek: 14-18 éves kor
- **1 család maximum 2 Erzsébet táboros hétvégén vehet részt az összes meghirdetett Erzsébet-tábor program közül! Ezt az online feltöltő rendszer is kontrollálni fogja.**

BESZÁMOLÓ

a **KÉSZ Józsefvárosi Csoportja április 29-én (h) tartott összejöveteléről, amelynek Sáhó Eszter** a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége, a Magyar Polgári Együttműködés Egyesület és a Professzorok Batthyányi Köre **Újra néven nevezzük** c. könyv egyik szerzője és **Matolcsy János** a könyv egyik tanácsadója volt a vendége.

A beszélgetés témája a mértékletesség sarkalatos erénye volt, a mű születésének előzményei, háttere, a személyes jellegű üzenetek és a könyv alapján készült filmmel kapcsolatos élmények. A mű megírásának az volt a célja, hogy felfrissítse az erények fogalmát. Nehezebb az erényeket definiálni, mint az ellenkezőjére találni példákat mindennapi életünkben. A mértékletesség nem bátortalanságot vagy az érzelmek és vágyak elfojtását jelent, hanem azok helyes mederbe terelését.

A négy sarkalatos erény közül a mértékletesség az, amelyik leginkább rajtunk múlik. Nem lehet parancssal, rendeletekkel szabályozni, jó példákra van szükség. Így találunk a szentek életében, a ma élő szerzetesek között és a távol-keleti tanokban. A könyv alapján készült film célja az volt, hogy az üzenet eljusson a fiatalokhoz. Az eddigi tapasztalatok szerint ez sikeres. A film található a KÉSZ lapján (keesz.hu/idokjelei) és a youtube-on is: <https://www.youtube.com/watch?v=GOq-jrdeg7A>

Vermes Ágota

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2019 MÁJUSÁBAN

**Hívom a családokat, házaspárokat, jegyeseket és szerelme-
seket, a családokat szerető szerzetes- és paptestvéreket, és
mindenkit, aki a család és az élet mellett áll!**

Egy barátom mesélte: Álltunk a gyalogátkelőnél, a piros lámpánál és vártunk zöld jelzésre. A szemem sarkából figyeltem a mellettem álló idős házaspárt. „Majd nyugodtan, óvatosan – mondta halkán az idős hölgy –, maradj szorosan mellettem.” Gondoskodást és szeretetet éreztem hangjából. A nagyszüleim jutottak eszembe, az, ahogy nagyapám szinte szavak nélkül segített nagyanyámnak a házimunkában. Elég volt egy pillantás, egy bólintás, máris értették egymást, kapcsolatuk szerető figyelmességre és empátiára alapult. Megoldom – válaszolta az öregúr –, átjutok a túloldalra, de hiszen tudod. A lámpa zöldre váltott, a két öreg elindult és meggondoltan haladt lépésről lépésre. A legtöbben, fiatalok és idősebbek ügyet se vetettek rájuk, siettek a túloldalra. „Nem kell szaladniuk – fordultam oda hozzájuk –, a lámpa még zöld.” „Köszönjük – mosolyogtak rám az öregek –, figyelünk a lámpára s egymásra. Tudja, annyi éve járunk már mindenhová együtt, megtanultunk egymásra vigyázni.”

Ha statisztikai felmérés készülné arról, hogy egy adott időszakban a színházak, a mozik és TV-k műsorán az előadott művek hány százaléka volt házasság- és családbarát, akkor az eredmény azt mutatná, hogy a házasság „kiment a divatból”. Az előadott művek sokasága azt hirdeti, hogy aki az egész életére szóló elkötelezettséget vállal, aki végérvényes kapcsolatot akar létesíteni, az pórul jár, mert a szép jövőt hajszolva lemarad a jelen élvezhető pillanatairól, az általa vágyott szép jövő viszont mára megkopott és divatjamúlt. Ferenc pápa sokszor figyelmeztet: a mára eluralkodott ideiglenesség és relativizmus kultúrája csalás és ámtás; becsapás és hazugság azt hirdetni, hogy nincs abszolút igazság, hogy semmi sem lehet végleges.

Ma a média, a reklámok olyan családi életet népszerűsítene, ahol minden szép, a lakás, a konyha, a terített asztal, mindenki mosolyog. De vajon van-e a látszatszépesség mögött igazi, szívbeli öröm? Ferenc pápa így buzdítja a fiatalokat: „Lássátok meg a szépséget a mocskosan és ápolatlanul hazatérő munkásban, akit eltölt a családja számára megszerzett javak feletti öröm. Milyen szép a családi asztalnál az ételt nagylelkűen megosztó közösség! Szép az a kissé kócos, már nem is fiatal feleség, aki kitaróan ápolja beteg férjét, annak ellenére, hogy már a saját egészsége sincs egészen rendben. Szép egy idősödő házaspár – rég túl az udvarlás tavaszán –, amint életük őszen is hűségesen egymás kezét fogva járnak. Függetlenül attól, hogy öltöztetik divatos-e, szépek azok a férfiak és nők, akik követve személyes szeretethívásukat, önzetlenül szolgálják a közösséget és a nemzetet, fáradságot nem kímélve dolgoznak a boldog családokért, a társadalmi békéért. Fedezzük fel és irányítsuk a figyel-

met azokra a szépségekre, amelyek a keresztre feszített Krisztus szépségére emlékeztetnek, mert ezek képezik a valódi társadalmi szolidaritás és kultúra alapjait.”

Idézzetek fel családi, rokon, baráti, ismerősi körből oly családokat, családi eseményeket, amelyek nem a média által népszerűsített értelemben, de szépek voltak. Mi volt szépségük titka?

Amikor két keresztény fiatalban fellebben az egymás iránt érzett szeretet lángja, megérik azt is, hogy ezt a lángot Isten szeretete táplálja. Istenre figyelve megértik üzenetét is: legyen a férfiból és a nőből egy test, egy élet. A házasság szentsége azután Isten kegyelmével öleli át szerelmüket. Isten üzenete a biztos kiindulópont: akik az üzenetet követik, tudják, hogy nincs félnivalójuk, hogy együtt minden gondon, nehézségen úrrá lesznek, Isten mindig velük lesz.

A fiataloknak ma is a család a legfontosabb vonatkoztatási pontja. A család szétesése, a válás, a második házasság és a család egyszülössé válása kétségtelenül nagy fájdalmat és súlyos identitászavarokat okoz a fiataloknak. Néha olyan felelősségeket kell magukra vállalniuk, amelyekre még nem érettek, és így koráretté kényszerülnek válni. Meghatározó szerepet játszhatnak ilyenkor a nagyszülők szeretetükkel és a vallási nevelés irányításával. Bölcsességükkel ők lehetnek a generációk közötti viszony meghatározói. A saját családjukban átélt nehéz helyzetek a fiatalokban kétséget ébresztenek, hogy vajon érdemes-e családot alapítani, hűségesnek, nagylelkűnek lenni.

Milyen segítséget tudtok nyújtani egy, a környezetetekben szétesett családnak? Hogyan tudjátok támogatni gyerekeitek szétesett családból származó barátait, osztálytársait?

Sok keresztény fiatal látva, hogy a világ tele van erőszakkal és önzéssel, arra hajlik, hogy kis csoportokba vonuljon vissza, ahol megtapasztalhatja a testvériséget és a szeretetet, de elkerülheti a nagyobb világ társadalmi életében jelentkező kihívásokat és problémákat. Úgy gondolják, hogy laikus keresztényként Isten arra hívja őket, hogy szolgáljanak a templomban mint lektorok, akolitusok, katekéták, sekrestyések, vagy énekesek. A laikus hivatás valójában mindenekelőtt a szeretetre irányul a világban, a családban, a társadalomban, a politikában, a kulturális, gazdasági és tudományos életben, és mindenütt, ahol emberek élnek. A laikusok konkrét és hitalapú elkötelezettsége egy új társadalom felépítése. Arra hivatottak, hogy a társadalomban és a világban élve elvigyék az evangéliumot mindenhová, dolgozzanak a béke növekedéséért, a harmóniáért, az igazságosságért, az emberi méltóság és az irgalmasság érvényre jutásáért, azaz hogy Isten országa terjedjen a világban.

A fiatalok szabadságát tiszteletben tartva fontos, hogy életútjukon kíséreljük őket, hogy Krisztuson alapuló élettervet kínáljunk nekik: a sziklára épített ház építését, a családalapítást. A házasságra fel kell készülni. Nagyon fontos, hogy a házasságra készülőök megértsék és magukévá tegyék az Egyház házasságról szóló tanítását, hogy hitük éretté, felnőtt hitté váljon. Ugyanilyen fontos a legszebb erények, a szeretet, a remény, a türelem, a hűség, a jóság, a megbocsátásra, a párbeszédre és a szolgálatra való képesség kifejlesztése. Ide tartozik a fiatalok szexualitásának kiérlelése, hogy az ne a másik használatának eszköze legyen, hanem általa tudják magukat a másik személynek kizárólagosan és nagyvonalúan elajándékozni. Isten nemiséggel rendelkezőnek teremtett minket, a nemiséget Ő maga alkotta meg, és teremtményeinek ajándékozta. A szexualitás szexuális, két célja van: szerelemmé fokozni az egymás iránti szeretetet és új életet fakasztani. Az igazi szerelem szexuális, benne a férfi és a nő örökre egymásnak ajándékozzák magukat. Testestül-lelkestül adják egymásnak teljes életüket. A házasságra szóló meghívás és a szexualitás egyaránt Isten ajándéka. Isten ajándékát nem kezelhetjük tabuként, köszönjük meg és adjunk hálát érte. Az igazi, szép és szexuális szerelem akarják ellopni a fiataloktól azok, akik törbe csalva őket végső soron elszigetelődésre

és a legkeservesebb elmagányosodásra vezető individualista, zabolátlan életre biztatnak. (vö. Christus vivit kezdetű apostoli buzdítás 168, 183, 242, 260-266)

Hogyan tudjátok gyerekeitek házasságra való felkészülését támogatni? Anélkül, hogy a már felnőtté vált gyerekek szabadságát korlátoznátok, hogyan tudjátok kifejleszteni bennük a helyes arányérzést az igazi értékek szolgálatában álló elfoglaltságok és a könnyed szórakozás és élvezetek között?

Amikor a túloldalra értünk és az öregek megálltak egy pillanatra pihenőre, még egyszer megszólítottam őket: „Segíthetnék még valamiben?” – kérdeztem. „Köszönjük a kedvességét – válaszolták –, de tudjuk, hogy hova igyekszünk, és ismerjük az oda vezető utat. Megoldjuk, együtt bizonyára célba érünk.” Egy mögöttünk loholó fiatal pár hallotta beszélgetésünket, a lány ránk szólt: „Lépjének már odébb, elállják az utat!” Az öregek erre megindultak, én meg megkérdeztem a fiatalokat: „Tudják, hogy hova akarnak eljutni? És ismerik az oda vezető utat?” A fiú rám nézett és elgondolkodva válaszolt: „Most moziba akarunk menni. Az odavezető utat ismerjük. De azt, hogy akarunk-e házaspár lenni, pláne majd ilyen öreg házaspár, mint ez a két öreg, azt nem tudom. Ilyen stabil és egymásban ennyire bízó házasságokat nem ismerünk. Egyikünk szülei sem hagyományos házasságban élnek. A moziműsor segít elhatározni, hogy hova menjünk. De mi segíthetne megtalálni azt, hogy az életben merre van előre?”

Bíró László tábori és családreferensi püspök